

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De his, quae Hermannus Abbas vidit de loco nostro, c. 91.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

spondit, Deus vobis ignoscat, quòd tantam mihi gratiam hac nocte subtraxisti, & recitavit ei visionē. Cui illa, Noli flere bona filia, nunquam de cætero te exire compellam. APOLLONIVS: Mirifica sunt quæ recitas. CAESARIVS: Vis nunc audire octauo loco ex his aliqua quæ visu, auditu, & gustu percepta sunt, nec tamen prædictis ordinibus propter distantiam inferi poterunt? APOLLONIVS: Volo ac desidero. CAESARIVS: Sicut in capite huius distinctionis præmissum est, schalam erexi, per quã humanæ visioni sancti condescenderent, cuius duo latera duo dixi genera visionum, corporale & spirituale: octo etiam inferui scādilia, supremum attribuēs Christo, reliqua sex, sex ordinibus Sanctorum, de quibus sufficienter dictum est. In octauo autem gradu diuersarum rerum visiones loquabo, primò tamen eam, quæ visa est de loco nostro.

CAPVT XCI.

Du antequam conuentus noster de Claustro emissus fuisset, dominus Hermannus, nunc Abbas loci sanctæ Mariæ, tunc simplex monachus in Claustro, nocte quadam per visum ante gradū presbyterij sibi stare videbatur, & datus est ei in manus crucifixus, vt fieri solet in emissionem alicuius conuentus: stabant & circa eum viri candidati. Vidit etiã in choro fluuium limpidissimum, qui per vtrumque chorum fluebat, & in eo nauim, quam conscendens, cum tam rapidissimus esset cursus eius, vt nauis in vnam columnarum impigisset, nisi per remonem eius industria fuisset auersa, non stetit, donec veniret ad locum quendam infirmitorio nostro proximum. Venerunt & cum eo suprascripti viri candidati. Tunc ossa arida humana cum capitibus ex omni parte mirabili quadam virtute à deforis vltra murum cadebant; erat enim, vt Ezechielis visionis recordor, multa valde. Stante cōuentu inter montem Stromberch & iam dictum locum; Saluator, qui inter eos stare visus est, vnum ex monachis durè satis retraxit, alium modestius amouens, seorsum statuit. Ecce talis fuit visio. APOLLONIVS: Quæ est illius interpretatio? CAESARIVS:

Visiones rerum diuersarum, & 1. de monasterio Heisterbacensi.

Ezec. 37.

Deus illi praestendit, quae futura erant de loco nostro, tunc quidem obscura, modo plana valde. Dominus Philippus Colonienſis Archiepiſcopus, ſciens ordinem vigere in Hemmenrode, & de illo limpidiſſimo fluente ariditatem ſuae diœceſis irrigare deſiderans, de eadem domo conuentum ſibi dari petiuit, & obtinuit: electi ſunt ex monachis duodecim, & praedictus Hermannus in Abbatem eis ordinatus eſt: qui ante gradum presbyterij, vt longè ante prauiderat, crucem ſuſcipiens, cum eis per nauigium venit in montem Stromberg. In quo tribus annis conmorati, deſcenderunt in vallem, quae nunc dicitur vallis S. Petri, illic muro, de quo ſuprà dictum eſt, ſe claudetes. Oſta illa arida deſignat homines ſeculares ſpiritualis gratiae immunes, qui in valle conueſi ſunt ad vitam religioſam. Fluius, qui per oratorium cum impetu fluebat, ſignificat domus eius religionem, quae clara eſt per puritatem traditionum, & impetuoſa per feruorem obſervationum. Quod nauim a columna auertit, ſine cauſa non fuit: nam cum conuentus ſuper praefatum veniſſet montem, & multa neceſſaria deeſſent, quidam reminſcentes aedificiorum, & aliorum mulrorum quae dimiſerant, & murmurantes vellet redire, dominus Hermannus Abbas cum ſemul ac ſecundo de perſeuerantia eos monuiſſet, nec profeciſſet, quaſi remone nauem a columna ſubmoues, ait: Ceſſate, ſtate, nullus noſtrum reuertetur: ego autem remonem abieci. Is autem quem dure retraxit Chriſtus, cum aliis quidem ſcriptus fuerat & nominatus, ſed ſubſequentis importuna petitione ſubmotus: ipſe eſt Ioanes ſacerdos, quem Dominus modeſtè extrahens, ſeorſum ſtare fecit: cum conuentu emiſſus, cum conuentu non ſtetit, quia per licentiam extortam remiſſus eſt. Haec eſt viſionis interpretatio, ſecundum quod ab ipſo didici Abbate Hermanno. APOLLONIUS: Nihil hic, vt video, actum eſt ſine nutu diuino. CAESARIUS: Nauigantibus eis in Rheno, ſicut adhuc omnes, qui ex eis viuunt, teſtes ſunt, viderunt ſupra ſe in caelo circulum lucidum, & ſeptem in eo ſoles. APOLLONIUS: Quid per circulum
vel

vel quid per septem soles videtur tibi intelligendum?
CÆSARIVS: Per circulum eundem intelligo æternitatem sancti Spiritus, per septem soles, septem eius dona, quibus bono exemplo eiusdem congregationis prouincia erat illuminanda.

CAPVT XCII.

Quidam Conuersus, qui cum eodem conuentu missus est, Rudolphus nomine, vir bonus ac religiosus, cum die quadam de priuata veniens, illotis manibus oratorium nostrum intraret, & ex ordine se aspergere teneretur, intra suas cogitationes dicere cœpit: Aqua hæc sancta est & benedicta, nec decet vt manibus immundis te illa aspergas: cui mox in aère vox clara respondit: Quod ego mundavi, tu non potes polluere. Et cognouit ibi, magis Deo displicere immunditias cordis, quam corporis: in animæ puritate Deus delectatur.

CAPVT XCIII.

Monacho cuidam Deus ostendere volens animæ suæ puritatem, in excessum mentis illum adduxit: in quo excessu puerum pulcherrimū intra sua viscera cōtemplatus est. Ad se autē reuersus, intellexit eundem fuisse animā suā, Dei munere ab omni labe criminū mundatū: puer enim a puritate dictus est. **APOL.** Puto quòd nō sit tutū, si homo multis cōsolationes suas manifestet. **CÆS.** Per multos labores & tentationes, & hoc secretè, diuinæ consolationes adipiscuntur, & facilè, manifestatæ, subtrahuntur. **Vtrumq;** verum esse, singulis tibi ostendā exēplis.

CAPVT XCIV.

Dvm nuper, hoc anno scilicet, in quadam domo sanctimonialium ordinis nostri, a celleraria per totum conuentum pietantia, id est oua frixa, diuiderentur, nescio quo casu, vna ex eis neglecta est: non tamen arbitror actum casu, sed diuino nutu, vt Dei gloria manifestaretur in illa; patientissimè autem defectum illum sustinens, in dō neglectam se gratulans, cum Deo gratias referret, summus ille Abbas inuisibilem ei pietantiam misit: cuius inenar-